

Каска. Да го неоставями на страна.

Цина. Не, по никой начинъ.

Метела. О, трѣбва да го привлечемъ съ насъ. Сребърната му коса ще спечели за насъ общото добро маѣние, и ще подкупи хорските думи да възхваляватъ дѣлата ни. Ще кажѣтъ че неговий разумъ е управлявалъ рѣшетѣ ни и неговата сериозность ще покрие младостъта и буйностьта ни.

Брутъ. О, непомѣнувайте за него; да не му се исказвами. Той никогa нѣма да трѣгне подиръ работа, която други сж захванжли.

Кассий. Тогазъ да го оставимъ.

Каска. Наистина, той неструва.

Деций. Само на Цезаря ли ще посетимъ?

Кассий. Добрѣ че помѣна върху туй, Децие. Азъ мислѣхъ, не е згодно Маркъ Антоний, толкозъ възлюбленъ отъ Цезаря, да преживѣй Цезаря. Въ него ще намѣримъ единъ лукавъ противникъ, и знамъ че средствата му, особено ако ги улучши, може да достигнатъ до тамъ, щото да обезпоятъ синца ни, което, за да предваримъ, нека Антоний и Цезарь паднатъ заедно.

Брутъ. Тогазъ постыжката ни ще са представи на хората твърдѣ кръвнишка, Кай Кассие, като отрѣжимъ главата, постѣ да сѣчемъ краката; защото Антоний не е освѣтъ часть отъ Цезаря. Нека бждемъ жертвоприносители, по не и кассаши. Кассие. Ний синца сме вѣстанали противъ духа на Цезаря, а въ духа на чловѣцитѣ нѣма кръвъ. Тогазъ, О, да би могле да достигнемъ до Цезаревий духъ безъ да убиемъ Цезаря. Но, горкина! За да постигнемъ цѣльта си, кръвъта на Цезаря трѣбова да са пролѣе. И, мои добри приятели, нека го убиемъ смѣлю, по не и гнѣвно; да го разсѣчемъ като гозба, достойна за боговетѣ, а не да го распокжеами като мърша, згодна за вучета, и нека сърцата ни